

ROSTAJ (1) *sb m*

G pl rostaj(o)w.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Miejsce, w którym drogi rozchodzą się w różne strony, rozdroże:

Szereg: »ulice i rostaje«: Słowá iego te fą: Przyłzli Pogáni z vlic y z roftáiw: niechże też przydą haeretycy/ á tu naydą pokoy. *WujNT* 256.

[Przen:

Wyrażenie: »rostaje drog«: á iżeś iuż [*chrześcijaninie*] przyłzedł ná ten obiad/ y z drugimi/ ktore Krol zgromádzić rofkazał z opłotkow á z roftáiw drog Pogańkich *WujPosN* 1584 II 284 (*Linde*).

Szereg: »opłotki a rostaje«: *WujPosN* 1584 II 284 (*Linde*) *cf Wyrażenie.*]

Synonim: rozstanie.

MN